

сен свод, а на него са „поставени звезди с фигури, подобни на животинските“... Това вече е не друго, а АСТРОНОМИЯТА, ПРЕВЪРНАТА В РЕЛИГИЯ... Така възниква тази наука и нейното изкуство, приковало върху себе си всеобщото внимание в течение на дълги векове (до XVIII в. – А. Ф.) и смятано за венец на човешкото знание“ [849], с. 24–26.

В книгата [849] са цитирани фрагменти от Библията, които според Трелс-Лунд са с астрономически характер. Скоро пак ще се върнем към този въпрос.

Разцветът на научната астрономия неизбежно поражда и клонове – например така наречената приложна астрология, тоест науката, която предсказва съдбите на хората, държавите, царете „по звездите“ – в зависимост от движението на планетите. През средните векове в Европа астрологията е била покрепяна от държавата [849]. Римската църква отделя голямо внимание на астрономията, смесена с астрология, като я използва най-вече за календарни цели.

„Астрологията се превръща в главна наука по онова време, в основа за всички други науки“ [849], с. 166.

„Ако днес разгледаме безпристрастно астрологията от XVI в... първо ще изпитаме смайване заради голямата ѝ роля в онази епоха на вяра в звездите. Не само невежите са вярвали във влиянието им, но и мнозина изтъкнати хора... Достатъчно е да обърнем внимание на купищата съчинения по астрология, които са се появили през XV и XVI в. Само съчиненията, запазени в двете главни библиотеки в Копенхаген, са цяла камара... И всичко това е написано не от никакви неизвестни люде, а от най-прочутите умове по онова време. В Скандинавия от XVI в. например няма нито едно име, което да поставим до великия представител на точните науки Тихо Брахе, ... популяризаторът на Хенрих Рантцау, шатхалтерът на Шлезвиг-Холщайн“ [849], с. 169.

За Тихо Брахе: „Цялата му научна дейност до известна степен бе посветена на нейното развитие (на астрологията – А. Ф.)“ [849], с. 169.

Същото може да се каже за Меланхтон и Кеплер в Германия. Астрологията процъфтява в дворовете на европейските монарси във Франция, Англия, Италия. Известно е, че Рудолф II, Луиза Савойска, Екатерина Медичи, Карл IX, Хенри IV, както и други европейски владетели, активно са подкрепяли астрологията [849], с. 170–171.

Меланхтон твърди, че божественият произход на астрологията направо е посочен в Библията [849], с. 175. ПРЕЗ СРЕДНИТЕ ВЕКОВЕ НЕ Е ИМАЛО СЪМНЕНИЕ, ЧЕ МНОГО ФРАГМЕНТИ ОТ БИБЛИЯТА, НАПРИМЕР – ПРОРОЧЕСКИТЕ КНИГИ, СА АСТРОНОМИЧЕСКИ И СЪДЪРЖАТ ШИФРОВАНИ ХОРОСКОПИ [849], с. 180.